

Центральноукраїнський державний
педагогічний університет імені Володимира Винниченка
БІБЛІОТЕКА

Віртуальна виставка

України вірний син

До 100-річчя від дня народження
І. Г. Ткаченка

2019

Пропонуємо переглянути твори Івана Гуровича Ткаченка та праці з дослідження його педагогічної спадщини, що знаходяться у фондах бібліотеки університету ЦДПУ ім. В. Винниченка.

Талановитий вчитель практично розробив основи теорії та запропонував у практику продуктивне навчання.

Спираючись на досягнення тодішньої педагогічної і психологічної науки, узагальнюючи власний багатий досвід роботи в системі народної освіти, педагог оригінально розв'язував складні проблеми трудового виховання, соціалізації учнівської молоді, зробив значний внесок в розробку актуальних проблем управління школою, післядипломної освіти керівних педагогічних кадрів Кіровоградщини.

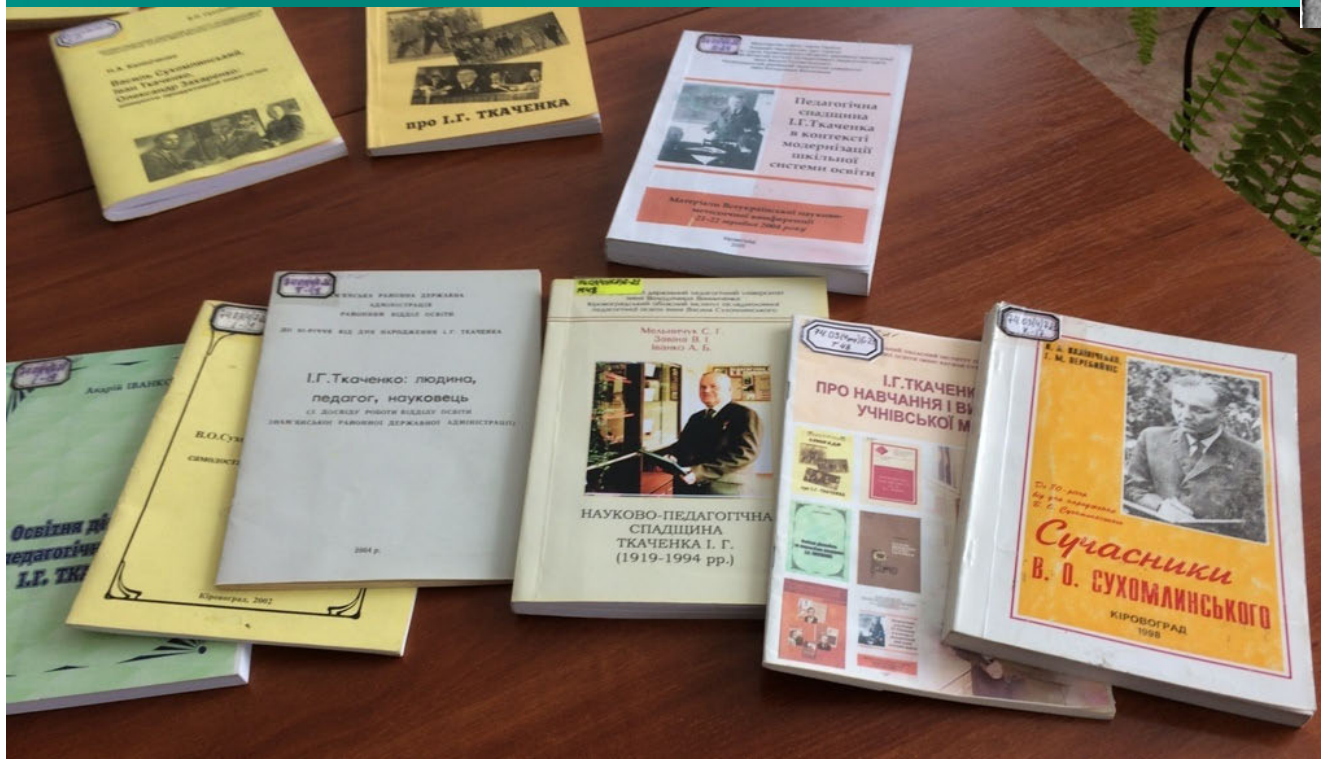

Зміст

Розділ 1. Твори І. Г. Ткаченка

Розділ 2. Окремі видання про життя та творчу спадщину педагога

Розділ 3. Публікаційні дослідження педагогічної системи І. Г. Ткаченка

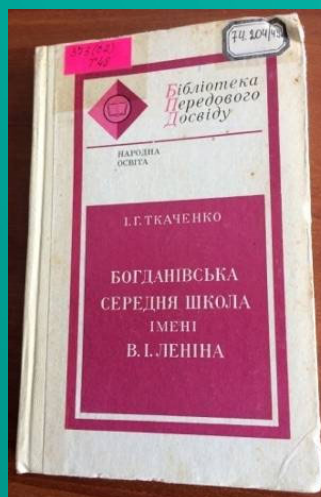
Є у нас на Україні прекрасний майстер – учитель математики Іван Гурович Ткаченко, директор Богданівської середньої школи Знам'янського району Кіровоградської області, заслужений учитель школи. Здається, що кожне слово, з яким він звертається до дітей, налаштоване не ту саму хвилю, що й потаємні струни дитячої душі.

В. О. Сухомлинський

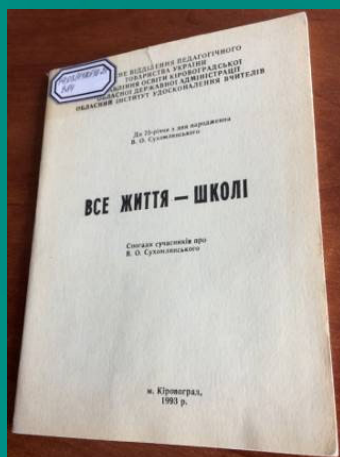

Розділ 1.

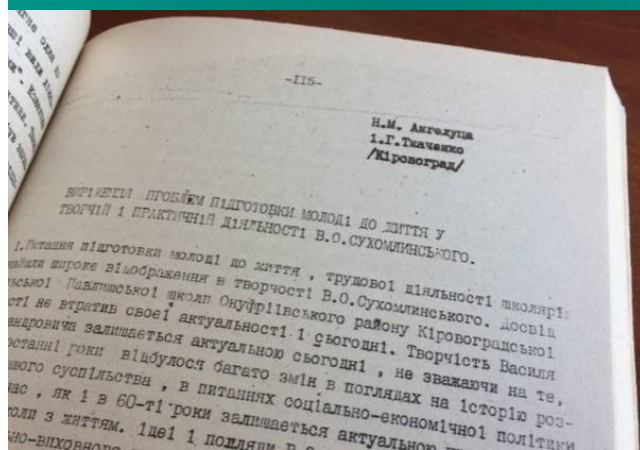
Твори І. Г. Ткаченка

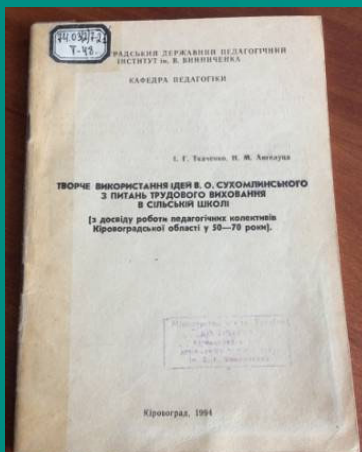
Ткаченко І. Г. Богданівська середня школа ім. В. І. Леніна / І. Г. Ткаченко. – К. : Рад. шк., 1975. – 275 с.

Ткаченко І. Г. Василь Олександрович Сухомлинський в моєму житті / І. Г. Ткаченко // Все життя - школі : спогади сучасників про В. О. Сухомлинського. – Кіровоград : Управління освіти і науки Кіровоградської державної обласної адміністрації, 1993. – С. 31–38.

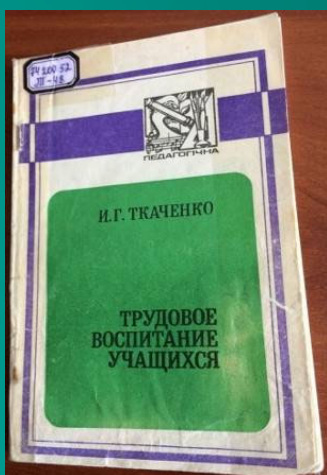

Ткаченко І. Г. Вирішення проблем підготовки молоді до життя у творчій і практичній діяльності В. О. Сухомлинського / Н. М. Ангалуца, І. Г. Ткаченко // Тези міжнародної науково-практичної конференції «Педагогічна спадщина В. О. Сухомлинського і розбудова національної освіти. – Кіровоград, 1993. – Ч. 2. – С. 115.

Ткаченко І. Г. Творче використання ідей В. О. Сухомлинського з питань трудового виховання в сільській школі (з досвіду роботи педагогічних колективів Кіровоградської області у 50 - 70 роки) / І. Г. Ткаченко, Н. М. Ангелуца. – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 1994. – 43 с.

Ткаченко І. Г. У истоков педагогического наследия / І. Г. Ткаченко // Педагогічний вісник. – 2008. – № 1/2. – С. 13–21.

Ткаченко І. Г. Трудовое воспитание учащихся (Из опыта работы Богдановской средней школы) / І. Г. Ткаченко. – Киев : Знание, 1978. – 47 с.

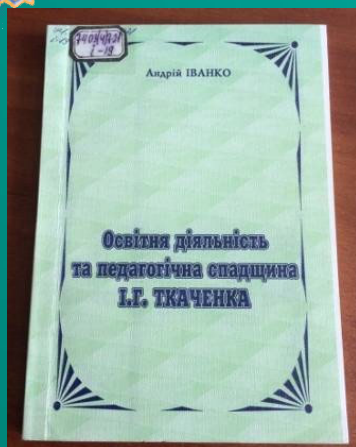
...інтерес до педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського – великий, а її вивчення – це веління нашого часу, що його видатний педагог називав не віком машини, а віком Людини.

І. Г. Ткаченко

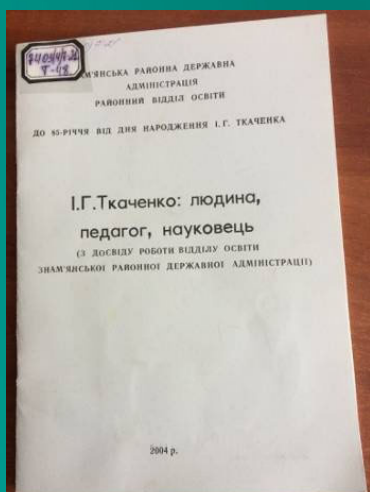
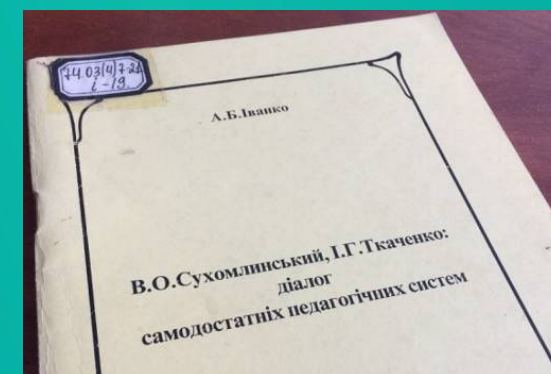
Розділ 2.

Окремі видання про життя та творчу спадщину педагога

Іванко А. Освітня діяльність та педагогічна спадщина І. Г. Ткаченка / А. Іванко. – Кіровоград : Поліграф-Терція, 2004. – 188 с.

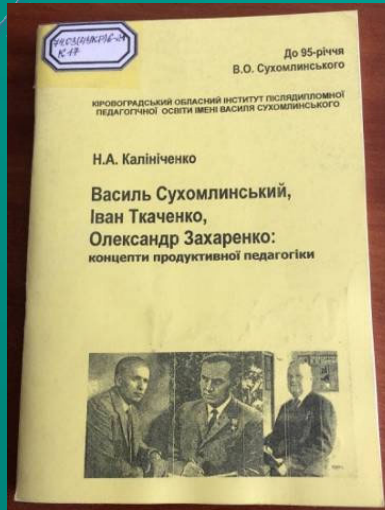
Іванко А. Б. В. О. Сухомлинський, І. Г. Ткаченко : діалог самодостатніх педагогічних систем : 85-річчю від дня народження В. О. Сухомлинського присвячується / А. Б. Іванко. – 2-е вид. – Кіровоград : Центр.-Укр. вид-во, 2003. – 60 с.

І. Г. Ткаченко: людина, педагог, науковець : з досвіду роботи відділу освіти Знам'янської райдержадміністрації. – Знам'янка : 2004. – 44 с.

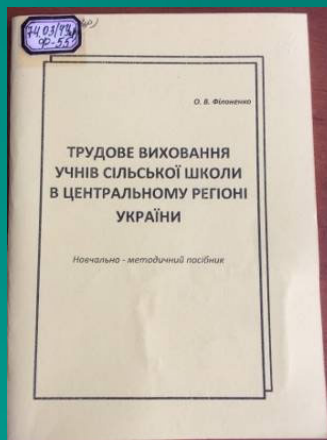
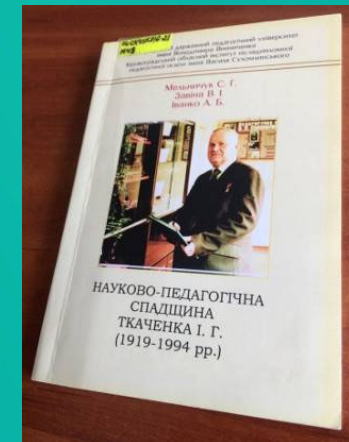

Окремі видання про життя та творчу спадщину педагога

Калініченко Н. А. Василь Сухомлинський, Іван Ткаченко, Олександр Захаренко: концепти продуктивної педагогіки: До 95-річчя В. О. Сухомлинського / Н. А. Калініченко. — Кіровоград, 2013. – 188 с.

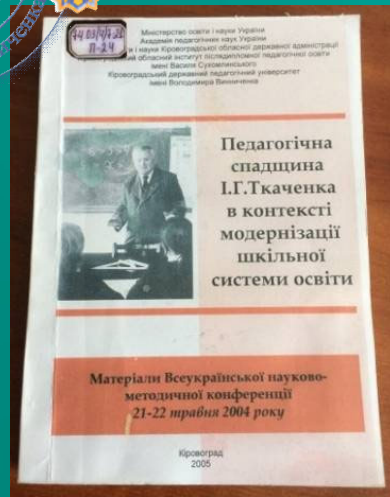
Мельничук С. Г. Науково-педагогічна спадщина Ткаченка І. Г. (1919-1994 рр.) : І. Г. Ткаченко: життя і науково-педагогічна діяльність (1919-1994) : монографія / С. Г. Мельничук, В. І. Завіна, А. Б. Іванко. – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2009. – 168 с.

Філоненко О. В. Трудове виховання учнів сільської школи в центральному регіоні України (на матеріалах педагогічної спадщини І. Г. Ткаченка (1919-1994) : навчально-методичний посібник / О. В. Філоненко. – Кіровоград : КДПУ, 2009. – 112 с.

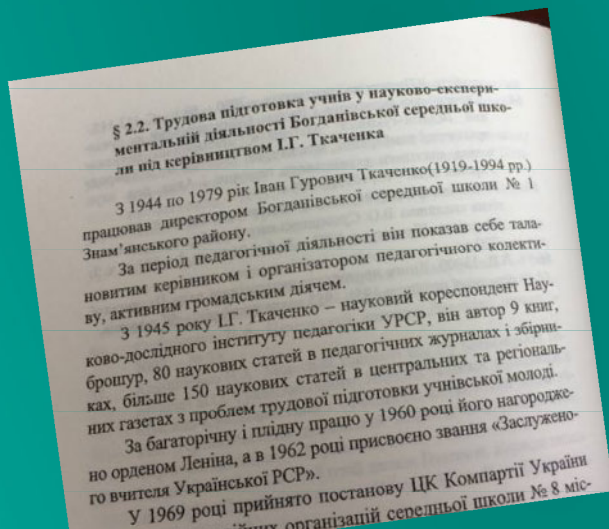
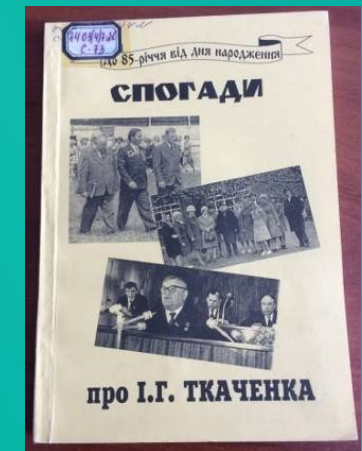

Окремі видання про життя та творчу спадщину педагога

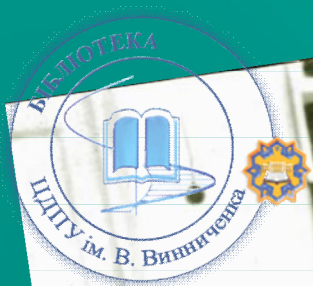

Педагогічна спадщина І. Г. Ткаченка в контексті модернізації шкільної системи освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. метод. конф., (21–22 травня 2004 року) / МОН України, АПН України, Упр. освіти і науки КОДА, КОІППО ім. В. Сухомлинського, КДПУ ім. В. Винниченка. – Кіровоград : Поліграф–Терція, 2005. – 270 с.

Спогади про І. Г. Ткаченка: До 85–річчя від дня народження / Управ. освіти і науки КОДА, КОІППО ім. В. Сухомлинського. – Кіровоград : Поліграф–Терція, 2004. – 132 с.

Філоненко О. В. Трудове виховання учнів сільської школи в центральному регіоні України (на матеріалах педагогічної спадщини І. Г. Ткаченка (1919-1994) : навчально-методичний посібник / О. В. Філоненко. – Кіровоград : КДПУ, 2009. – 112 с.

Розбудити творчі сили вчителя, викликати у нього потребу весь час учитися, прагнення до самоосвіти і вдосконалення, допомогти йому відчути радість творення нових зразків уроку і моральне задоволення від результатів власної творчості — все це повинно стати одним з провідних завдань керівника школи під час відвідування і аналізу уроків.

І. Г. Ткаченко

Публікаційні дослідження педагогічної системи І. Г. Ткаченка

Праблеми управління

Педагогічна спадщина І. Г. Ткаченка і актуальні проблеми управління школою

Андрій ІВАНКО
заступник директора з навчально-методичної роботи Кіровоградського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти

Ткаченко І. Г. (Маловишнякська СШ №3), Ф. Ф. Осипенко (Новгородська СШ Олександрійського району), А. Б. Невб, П. Ф. Кофанов (Новгородська СШ №2), М. І. Кошута (Новгородська СШ Онуфріївського району), Н. А. Календюк (Дунайський район) та інші.

У комплексі складних і багатомасштабних проблем, які розв'язуються в процесі розбудови національної системи освіти, особливе місце займають проблеми управління школою. Принциповою ознакою сучасної школи є її інтеграція з процесом реалізації Закону України «Про загальну середню освіту», на дванадцятирічний термін вивчення в середніх загальноосвітніх навчальних закладах.

І. Г. Ткаченко про трудову підготовку учнів сільської школи (До 90-річчя від дня народження)

ІВАНКО
Іванко Ігорь, директор кафедри педагогіки та методики викладання в Київському національному університеті імені Шевченка, заслужений учитель України

Іванко Іван Гурович Ткаченко (1919-1994) внесок у теорію і практику виховання і навчання в середній школі. Він є автором системи трудового виховання в середній школі, яка стала провідною в моральному, інтелектуальному та естетичному вихованні особистості підлітків.

З 1944 по 1979 рік Іван Гурович працював директором Богданівської середньої школи №1. За цей період педагогічної діяльності він показав себе талановитим керівником і організатором педагогічної роботи, активним громадським діячем.

З 1945 року І. Г. Ткаченко – науковий кореспондент дослідницького інституту педагогіки УРСР. Він є автором багатьох наукових статей в педагогічних журналах і збірниках, більш як 150 наукових праць у центральних та регіональних газетах про трудову підготовку учнівської молоді, її місце в школі.

І. Г. Ткаченко разом із колективом Богданівської середньої школи №1 розробив і апробував ефективну систему трудової підготовки учнівської молоді, залучення її до громадських робіт.

РЕТРОМЕТОДИКА

ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ В ПЕДАГОГІЧНИЙ СПАДЩИНІ І. Г. ТКАЧЕНКА

А. Б. ІВАНКО

Одним з найважливіших напрямків педагогічної діяльності І. Г. Ткаченка є його внесок в методику викладання математики в середній школі. Складність полягала в тому, що педагог практично не залишив окремих праць, які б розкривали систему його роботи як учителя математики, окрім публікації «Наш досвід роботи по-новому» /1962 р./, в якій наводяться один з прикладів тематичного планування з геометрії у 10 класі при вивченні «Перпендикуляр і похила до площини». Разом з монографією «Богданівська середня школа» в «Теорію застосування методів навчання вчителя школи» розкривається досвід роботи вчителя школи щодо оптимального вибору методів і прийомів викладання.

Чіткі, логічні пояснення рідкими ілюстраціями, практичним застосуванням теорії, стимулюванням до самостійної роботи, зокрема, написання рефератів, самостійного філософського змісту». Бажаючи учням пропонувалися задачі підвищеної складності, які виходили за межі шкільної програми.

Іван Гурович навчив нас виконувати в колірні малюнки до стереометричних задач, що допомагало розв'язувати складні задачі, розвивало просторову уяву. Потім ніколи і ніде я не зустрічався з такою методикою, організовував у себе вдома сворські семінари, дискусії, які не обмежувалися математикою і фізикою, а політичні події [4, 55].

Під керівництвом І. Г. Ткаченка учні залучалися й до виготовлення наочності до уроків математики у вигляді таблиць, схем, Додаток

ОСОБИСТО Орієнтований підхід до ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ «ГРУПИ РИЗИКУ» у СПАДЩИНІ І. Г. ТКАЧЕНКА

Валентина ВОЙТКО (Кіровоград)

Постановка проблеми. Законодавчі документи, які формують сучасну державну політику освіти, в тому числі Закон України «Про освіту», Державна Національна програма «Освіта України. XXI століття», Національна концепція розвитку освіти, Концепція національного громадянського освіти, Концепція освіти в умовах розвитку української державності підкреслюють пріоритетність виховання у процесі становлення особистості, здатної до самовизначення та самореалізації у сучасному суспільстві.

В даному контексті особистісно орієнтована освіта є чи не найпоширенішою педагогічною технологією школи сьогодні в Україні, де чень – головна діяча особа усього освітнього процесу, а педагог – не стільки «джерело інформації» і «контролер», скільки діагност і доповідач в особистісному розвитку особистості учня.

Особистісно орієнтований підхід у навчально-виховному процесі – це концентрація уваги педагога на цілісній особі учня, турбота про розвиток не лише його інтелекту, почуття відповідальності, але і духовної особи з емоційними, естетичними, творчими завданнями і можливостями розвитку [1, 2, 10].

Метою особистісно орієнтованого процесу є створення умов для повноцінного розвитку певних соціально значущих особливостей учня: здатність людини до вибору; уміння рефлексувати, оцінювати своє життя;

ВИДАТНИЙ ПЕДАГОГ-НОВАТОР І ВЧЕНИЙ СУЧАСНОСТІ

Значний внесок у педагогічну теорію і практику Кіровоградщини і України зробив талановитий учений-педагог Іван Гурович Ткаченко. Гені, кандидат педагогічних наук, доцент, Українсько-педагогічний стаж становить понад 40 років.

Народився Іван Гурович 5 лютого 1919 року в селі Цибулівці Знаменського району (номер 26 липня 1994 року). В 1933 році на «відмінно» закінчив Цибулівську семирічну школу.

НАУКОВІ ЗАПИСИ

Серія: Педагогічні науки

Випуск 137

УДК 316.61:37.018.32

ТРУДОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНОГО ГУРТОЖИТКУ КРИЗЬ ПЕДАГОГІЧНУ СПАДЩИНУ І. Г. ТКАЧЕНКА

Марія ДОННИК (Кіровоград)

Процесу соціалізації особистості приділяють увагу Б. Ананьєв, В. Андрєєв, Г. Андрєєв, Н. Андрєєв, О. Безпалько, О. Білик, І. Богданова, Т. Василькова, Ю. Васильков, Н. Голованова, Г. Гордін, В. Давидов, І. Зверев, А. Капська, П. Каттерев, Л. Коваль, В. Куценко, Е. Кузьмін, Ю. Левада, В. Лисовський, Б. Ломаченко, В. Нікітін, Г. Осіпов, А. П. Павлов, А. Мудрик, В. Нікітін, Г. Осіпов, А. П. Павлов, А. Реан, Т. Сахарова, І. Фролова, С. Харченко, С. Хлебик, К. Щербакова, Е. Яценко, М. Ярошевський тощо, які вивчали теоретичні та практичні питання соціалізації особистості вихованців соціального гуртожитку.

Сучасні статистичні дані щодо кількості соціальних та біологічних сиріт в Україні вражають. Згідно звіту Державного інституту молодіжної та соціальної політики у 2012 році майже 96 тисяч дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, були позбавлені захисту та патронату батьків [2, с. 83].

Реалією держави на нештатні показники став Наказ Президента України №609/2012 від 12 жовтня 2012 року «Про Національну стратегію профілактики соціального сирітства на період до 2020 року», згідно якої передбачається інтеграція усунювання дітей громадянами України, забезпечення пріоритетності

ВЗАЄМОДІЯ ПЕДАГОГІВ БОГДАНІВСЬКОЇ ШКОЛИ, СІМ'І І ГРОМАДСЬКОЇ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ (50-70-ті РОКИ ХХ СТ.)

Валентина ДЕРЕШ (Херсон)

Формування особистості дитини – складний і багатогранний процес, який залежить від співдружливості школи, сім'ї і громадськості. А саме лише у взаємодії можна досягти головних результатів, коли є успішна соціалізація дитини.

І. Г. Ткаченко – заслужений вчитель України, Герой Соціалістичної Праці, кандидат педагогічних наук – це у 50-70-ті роки ХХ століття наголосувала, що лише при тій співдружливості школи, сім'ї та громадськості можна успішно виконати величезні завдання виховання нової людини, в якій гармонійно поєднуються духовне багатство, моральна чистота і фізична

Іван Ткаченко

І. Г. Ткаченко разом із колективом Богданівської середньої школи №1 розробив і апробував ефективну систему трудової підготовки учнівської молоді, залучення її до громадських робіт.

У центрі зображення – портрет Івана Ткаченка, оточений фотографіями його учнів, які виконували різні види трудової підготовки: працювали на полі, у саду, у школі, виконували громадські роботи. Також зображено Івана Ткаченка в процесі роботи з дітьми в школі.

Публікаційні дослідження педагогічної системи І. Г. Ткаченка

БОГДАНІВСЬКИЙ УЧИТЕЛЬ
Микола САДОВИЙ, Олена ТРИФОНОВА (Кіровоград)

З Іваном Гуровичем Ткаченком випало зустрітись у квартирі В.О. Сухомлинського, коли прибув за направленням на роботу в Павлівську середню школу в серпні 1971 року. Важко уявити стіни, коли сидиш між двох Героїв Соціалістичної праці, які по черзі задають тобі запитання. Але зі мною говорили на рівних. Це також вражало. Пізніше, працюючи у відділі освіти Кіровоградського обласного комітету порівняно часто бував у Богданівській середній школі №1 імені В.І. Леніна. Учні школи чітко розрізняли у Івана Гуровича директора і вчителя математики. С.М. Ніколасенко — міністр освіти і науки України (2005-2007 рр.), випускник цієї школи неодноразово говорив, що мав «вчителя від Бога». Як інспектор обласного «школи маю переконання, що це був і директор «школи від Бога». Найбільше вражала робота з організації роботи навчально-виробничих учнівських бригад. Як правило, в інших школах роль учнів у таких бригадах була допоміжною. Землю орали місцеві трактористи, урожай збирали комбайнери, які завозилися на автобусі. Найбільша роль учнів поля, обробці

шопери, агрономи. Вони ніколи не виймали історію педагогічного колективу школи. Результат праці учнів був помітним. Місце розроблено під керівництвом Івана Гуровича учителем колективом творчим, покладено 12 принципів В.О. Сухомлинського. Такий підхід отримав підтримку в партійних, радянських органах, і це був один з основних критеріїв оцінки діяльності вчителів Гуровича. Соціалістичної праці. Безумовно, між учителями любов до землі, яку вирощував Цібульський, селянська родина, односельці та учні школи.

Територія села оповита. Чорна земля мантраїлей на м. Олександрівці, м. Київ, м. Харків та м. Херсон. Крім цього через Богданівку проходить дорога Львів-Хмельницький-Кіровоград, а на відстані 5 км від села в сторону с. Волевка — інша дорога Київ-Полтава. Ще відстані 7 км зі сторони с. Зіньківська пролягає дорога Львів-Донецьк. Рада м. Зіньківський вузол Львів-Київ. І це величезний вузол Львів-Київ. І це величезний вузол Львів-Київ. І це величезний вузол Львів-Київ.

Історико-педагогічні дослідження та методична служба у ВНМРХ розвитку Кіровоградської області

№ 1-2 (29-30) 2014

МАК 37. 017.42

Історико-педагогічні дослідження спадщини педагогів-новаторів педагогічного життя, трудової підготовки учнівської молоді, розбудови моделі школи з формування

у статті аналізуються історикографічні джерела, в яких розкриваються актуальні аспекти спадщини педагогів-новаторів Василя Александровича Сухомлинського та Івана Гуровича Ткаченка з проблематикою шкільного життя, трудової підготовки учнівської молоді, розбудови моделі школи з формування

ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СПАДЩИНИ ПЕДАГОГІВ-НОВАТОРІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Н.А. Калініченко

у статті аналізуються історикографічні джерела, в яких розкриваються актуальні аспекти спадщини педагогів-новаторів Василя Александровича Сухомлинського та Івана Гуровича Ткаченка з проблематикою шкільного життя, трудової підготовки учнівської молоді, розбудови моделі школи з формування

Ключові слова: історикографія, дослідження, педагогічна діяльність, педагог-новатор.

Достановка проблеми у загальному вигляді. Друга половина ХХ ст. характеризується багатоглибким осмітленим процесом, зокрема педагогічною діяльністю педагогів-новаторів, відомих не лише в Україні та колишньому СРСР, а й в європейських країнах соціалістичного табору.

Це, насамперед, автор «Школи радянської молоді» — прогресивної організації навчально-виховного процесу в середній школі Василь Александрович Сухомлинський та Іван Гурович Ткаченко стали вихователями нового типу виховання — виховання в демократизму, відкритості, гуманності, любові до рідної землі, праці, творчості, любові до природи, поваги до старших, поваги до батьків, поваги до праці, поваги до знання, поваги до науки, поваги до мистецтва, поваги до спорту, поваги до здоров'я, поваги до життя.

Історико-педагогічні дослідження спадщини педагогів-новаторів Кіровоградщини

у статті аналізуються історикографічні джерела, в яких розкриваються актуальні аспекти спадщини педагогів-новаторів Василя Александровича Сухомлинського та Івана Гуровича Ткаченка з проблематикою шкільного життя, трудової підготовки учнівської молоді, розбудови моделі школи з формування

Ключові слова: історикографія, дослідження, педагогічна діяльність, педагог-новатор.

Достановка проблеми у загальному вигляді. Друга половина ХХ ст. характеризується багатоглибким осмітленим процесом, зокрема педагогічною діяльністю педагогів-новаторів, відомих не лише в Україні та колишньому СРСР, а й в європейських країнах соціалістичного табору.

Це, насамперед, автор «Школи радянської молоді» — прогресивної організації навчально-виховного процесу в середній школі Василь Александрович Сухомлинський та Іван Гурович Ткаченко стали вихователями нового типу виховання — виховання в демократизму, відкритості, гуманності, любові до рідної землі, праці, творчості, любові до природи, поваги до старших, поваги до батьків, поваги до праці, поваги до знання, поваги до науки, поваги до мистецтва, поваги до спорту, поваги до здоров'я, поваги до життя.

УДК 37(09)
ПРОПЕДЕВИТІВНІ ВИТОКИ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВИТИ: ПОЛІТЕХНІЧНИЙ КОНТЕНТ
 Борис НАБОКА (Кіровоград)

Постановка проблеми. У радянській школі із загальною освітою здійснювалися політехнічні заняття. Зміст політехнічної освіти полягав в ознайомленні з основами науки, техніки, виробничих процесів і виробництва, а також у вивченні основних принципів виробництва і в навчанні учнів найпростішими знаряддями всіх виробничих процесів.

Потрібно зауважити, що тенденція до послання навчання з продуктивною працею як прогресивне явище та трактувалася як політехнічною освітою. Усі дискусії щодо розбіжностей між освітою. Усі дискусії щодо розбіжностей між освітою і продуктивною працею випливають з використання у кожному класі праці як природного джерела особистісного розвитку дітей.

ЕСТАФЕТУ ПРИЙМАЮ...
Володимир КУЗЬ,
 ректор Уманського державного педагогічного університету ім. П.Г. Тичини, член-кореспондент АПН України

Людина живе у пам'яті людській своїми ділами. Таким є директор Богданівської середньої школи впродовж тридцяти двох років Іван Гурович Ткаченко. Про нього, свого колегу і соратника, не раз згадує В.О. Сухомлинський. Зокрема у своїй книжці «Серце віддаю дітям» він згадує про нього серед багатьох прекрасних роздумів, пошуків. Про нього, свого колегу і соратника, не раз згадує В.О. Сухомлинський. Зокрема у своїй книжці «Серце віддаю дітям» він згадує про нього серед багатьох прекрасних роздумів, пошуків.

Василь Ликов, кандидат педагогічних наук, доцент, лауреат обласної педагогічної премії імені Василя Сухомлинського (м. Кропивницький)

Вона ввібрала в себе єдність національних та загальнолюдських цінностей, народні та шкільні традиції, народний календар, народні звичаї та свята, сприяла формуванню громадянина-патріота. Ефективність виховання молоді залежить від творчого використання досвіду минулих поколінь.

РОЗВИТОК ОБДАРОВАНОСТІ УЧНІВ У ШКОЛІ І.Г.ТКАЧЕНКА ТА СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ ПРАКТИЦІ
 Наталя КУНАШЕНКО (Бобринець)

Епоха, що настала — епоха змін, інновацій, інтелекту, — диктує свої умови життя, вимагає нових форм життя. Стає очевидним, що талановита молодь є цінним капіталом — своєрідною інвестицією в майбутнє. Тенденції розвитку сучасного суспільства викликають підвищення уваги до інтелектуально обдарованих дітей. Якісно нові зміни в суспільстві переконають, що найбільшою цінністю є неповторна людська особистість з її нахилами, вподобаннями, обдаруваннями.

Наша держава має сьогодні безліч економічних та культурних проблем, розв'язувати які доведеться вчорашнім і сьогоднішнім учням. Тому школа покликана дати учням узагальнену систему знань про природу, суспільство, людину, сучасне виробництво, культуру. Але основний напрям навчання і виховання — це визнання учня головною фігурою всього навчально-виховного процесу.

Талановиті, обдаровані спеціалісти в сучасній Україні здатні збудувати європейську державу. Тому системній роботі з підготовки фахівців такого рівня потрібно приділяти якомога більше уваги.

У Державній національній програмі «Освіта (Україна XXI століття)» серед пріоритетних напрямів формування шкільної освіти визначено: «...своєчасне виявлення ранньої обдарованості, забезпечення умов для розвитку талановитих дітей», а також «...удосконалення

Творча екстраполяція народних ідей В.О.Сухомлинського в загальноосвітній школі України 60-х — 90-х рр. ХХ ст.

Народнопедагогічна концепція павлівського вченого надихнула школи Кіровоградщини, України, світу творчо екстраполювати ідеї етнопедагогіки, що розкрилися у створенні шкіл казки, груп подовженого дня, учнівських виробничих бригад, школи Гіталова з уроками праці, духовності та моралі.

Вона ввібрала в себе єдність національних та загальнолюдських цінностей, народні та шкільні традиції, народний календар, народні звичаї та свята, сприяла формуванню громадянина-патріота. Ефективність виховання молоді залежить від творчого використання досвіду минулих поколінь.

Наша держава має сьогодні безліч економічних та культурних проблем, розв'язувати які доведеться вчорашнім і сьогоднішнім учням. Тому школа покликана дати учням узагальнену систему знань про природу, суспільство, людину, сучасне виробництво, культуру. Але основний напрям навчання і виховання — це визнання учня головною фігурою всього навчально-виховного процесу.

Талановиті, обдаровані спеціалісти в сучасній Україні здатні збудувати європейську державу. Тому системній роботі з підготовки фахівців такого рівня потрібно приділяти якомога більше уваги.

У Державній національній програмі «Освіта (Україна XXI століття)» серед пріоритетних напрямів формування шкільної освіти визначено: «...своєчасне виявлення ранньої обдарованості, забезпечення умов для розвитку талановитих дітей», а також «...удосконалення

Публікаційні дослідження педагогічної системи І. Г. Ткаченка

Вісник 2014 Особистість

ПАМ'ЯТЬ ПРО ВЧИТЕЛЯ МОВОЮ СЕРЦЯ

Микола Мінченко – керівник гуртка «Молодіжний ансамбль» на сцені Київського національного університету імені Шевченка. Він працює в гуртку понад 15 років. Микола Мінченко – педагог, який вкладає душу в кожну роботу. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами. Микола Мінченко – педагог, який вкладає душу в кожну роботу. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами.

ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ

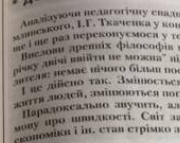
«ХОТІЛОСЯ В УСЬОМУ НАСЛІДУВАТИ ВЧИТЕЛЯ»

6 лютого виповнилося 95 років від народження видатного українського педагога Івана Гуровича Ткаченка. Він працював директором школи в Україні та навіч колісницькому СРСР. Він обрав для себе шлях педагога, який вкладає душу в кожну роботу. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами.

ДО 95-РІЧЧЯ ВИДАТНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПЕДАГОГА ІВАНА ГУРОВИЧА ТКАЧЕНКА

Іван Гурович Ткаченко – педагог, який вкладає душу в кожну роботу. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами. Він працював директором школи в Україні та навіч колісницькому СРСР.

Формування професіоналізму завжди актуальне

Молодіжний ансамбль – це не тільки гурток, а й школа. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами. Він працював директором школи в Україні та навіч колісницькому СРСР.

То у чому ж вона – душевна весна?

Молодіжний ансамбль – це не тільки гурток, а й школа. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами. Він працював директором школи в Україні та навіч колісницькому СРСР.

самообразования // Общественные // А. Шуклина // 1999 - № 5 - С. 140-151.

УДК 37(09)

PEdagogical INNOVATION TO SCHOOL IN BOGDANIVSKA TO SCHOOL

Oksana FILOHENKO (Kirovohrad)

Further development of Ukrainian school is impossible without the deep systematic study of previous experience, in particular, accumulated by our state in 50-70th of XX of Ukrainian soviet school in period of independence century, in fact with proclamation of independence of our state new possibilities of objective research of pedagogical science and school practice were opened. Exactly then pedagogical collectives of high schools were the centers of innovative organization of educational process, then creative work was known not only in the Kirovohrad area, Ukraine but also in former Union and after his limits. Alongside with a prominent teacher V. O Syhomlynsky in area of the

ВНЕСОК І.ТКАЧЕНКА В ОРГАНІЗАЦІЮ ЕФЕКТИВНОЇ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ ШКОЛЯРІВ

Ніна СЛОСАРЕНКО (Херсон)

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Трудова підготовка учнів привертала значну увагу науковців та педагогів-практиків на всіх етапах розвитку вітчизняної загальноосвітньої школи. В Сухомлинській, В. Сидоренко, О. Захаренко, В. Сидоренко, Д. Тхоржевський та ін.) намагалися відрізнити шляхи більш ефективного здійснення даного процесу, подолати численні перешкоди, які виникали при організації трудової діяльності школярів.

УЧНІВСЬКА ВИРОБНИЧА БРИГАДА ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМА ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ І. Г. ТКАЧЕНКА

Оксана ФІЛОНЕНКО (Кіровоград)

У статті аналізується роль і місце учнівської виробничої бригади в якості ланки системи трудового виховання школярів в сучасній школі. Подается матеріал, який може бути творчо використаний в сучасній школі.

І. Г. ТКАЧЕНКО – ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ПІВСТОЛІТТЯ

Мой спогадки про Івана Гуровича Ткаченка. Він відіграв доленосну роль у моєму житті. Впродовж майже 40 років мав щастя постійно мати з ним справи, вчитись у нього, а сьогодні звертаюся до нього, як до старшого друга.

Іван Гурович Ткаченко в колі своїх учителів і послідовників

Іван Гурович Ткаченко – педагог, який вкладає душу в кожну роботу. Він вчить своїх учнів не тільки грати на інструменті, а й бути артистами. Він працював директором школи в Україні та навіч колісницькому СРСР.

ІТКАЧЕНКО ІВАН ГУРОВИЧ (1919–1994)

Учитель, директор школи, фольклорист, організатор трудової освіти.

**Ткаченко
Іван
Гурович**

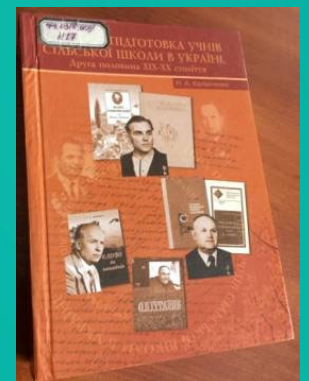
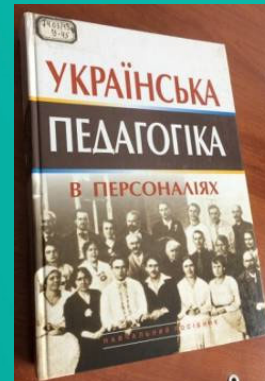
Герой Соціалістичної Праці

Іван Гурович Ткаченко знаний в Україні і поза її межами як талановитий учитель, кандидат педагогічних наук, доцент, керівник педагогічного колективу Богданівської середньої школи № 1 Знамянського району Кіровоградщини. З його ім'ям асоціюється молодь, результати в трудовому вихованні, інтелектуального і гармонійне поєднання морального, інтелектуального і трудового виховання, досягнуті педагогічним колективом в 50–70-ті роки ХХ століття. Він був директором однієї з кращих шкіл України і колишнього Союзу, його досвід управлінської діяльності, роботи з керівниками шкіл області має неопінене значення для сьогоднішнього директорського корпусу.

І.Г. Ткаченко народився в селянській родині 6 лютого 1919 року в селі Цибулеве Знамянського району. В 1933 році на «відмінно» закінчив Цибулівську семирічну школу. Під впливом класного керівника А.С. Корічнюка він обрав професію педагога. «Мені тоді дуже хотілося в усьому наслідувати свого вчителя Андрія Степановича, — згадував Іван Гурович. — Того пам'ятного вечора (йдеться про випускний вечір. — Прим. А.І.) остаточно вирішилася моя доля». У 1934 році він вступив до Київського фізико-математичного факультету Київського університету. Педагогічну діяльність почав викладачем фізики в школі № 10 на вулиці Мухоморовій. Після закінчення навчання вступив до Київського педагогічного інституту. Там він працював викладачем фізики, а потім заступником декана фізико-математичного факультету. Після закінчення навчання вступив до Київського педагогічного інституту. Там він працював викладачем фізики, а потім заступником декана фізико-математичного факультету. Після закінчення навчання вступив до Київського педагогічного інституту. Там він працював викладачем фізики, а потім заступником декана фізико-математичного факультету.

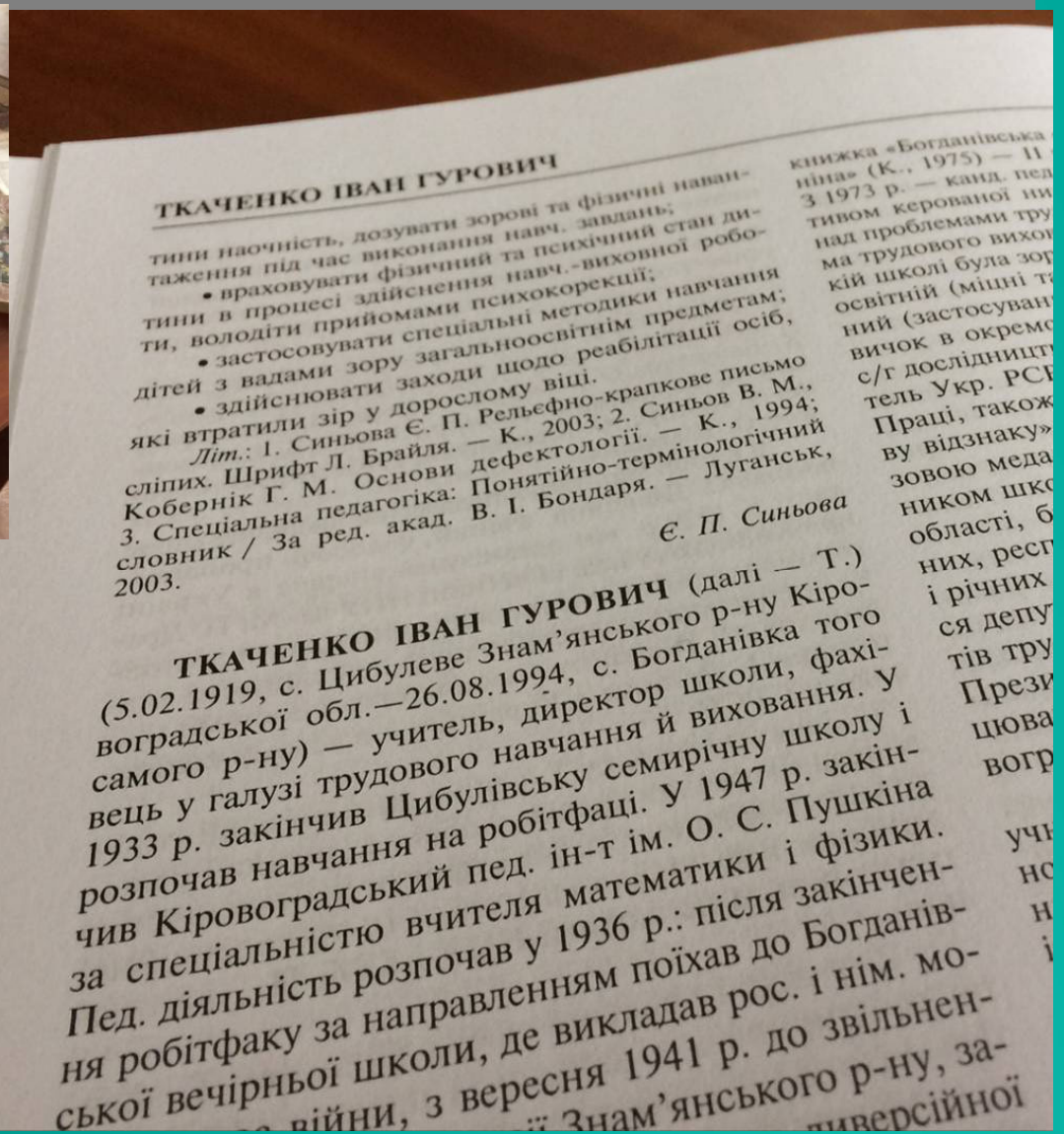
ТЕТЯНА ОМЕЛЯНІВНА та ІВАН ГУРОВИЧ все своє подружнє життя ділили разом і щастя й горе

28

...Кожна дитина – це неповторна особистість, і треба знайти ту золоту жилку, яка розкриє духовну суть індивідуальності і на основі якої розвинуться її потенціальні можливості.

І. Г. Ткаченко

Віртуальна виставка рекомендована науковцям, працівникам системи освіти, бібліотекарям, студентам педагогічних навчальних закладів та всім, кого цікавить педагогічний доробок видатного педагога.

Підготувала
бібліограф 1 категорії
Т. П. Оньша

Рекомендаційний список літератури допоможе вам ознайомитись з дослідженням педагогічної спадщини І. Г. Ткаченка